

[Kofod-Svendsen]

Med hensyn til plejehjemmene er det ikke første gang, vi siger fra Kristeligt Folkepartis side, at der er blevet nedlagt for mange plejehjem. For en pensionist, som er omkring de 70, ville en ældrebolig være fremragende, men bliver man væsentlig ældre – det kan variere lidt, hvornår behovet er der, men lad os tage 90 år som et gennemsnit – vil man have flere, hvor en ældrebolig ikke er løsningen. Og her synes jeg vi må finde nogle gode muligheder for de pågældende. Det vil jeg gerne gentage her, det har jeg sagt tidligere.

Jeg er også enig i, at det er godt, hvis man sparer op til sin alderdom. Derfor har jeg også nævnt samspilsproblemerne, og det må vi naturligvis gå ind og vurdere. Det har vi også sagt før. Men det er da ikke sådan, at fordi der er noget, der hedder samspilsproblemer, kan man slet ikke gå ind og vurdere, om det kan være hensigtsmæssigt med en brugerbetaling.

Så spurgte fru Kirsten Jacobsen, hvorfor det var pensionisterne, der skulle holde for. Jeg har ikke sagt, at pensionisterne specielt skulle holde for. Jeg har sagt, at vi er i en situation, hvor det er nødvendigt med besparelser, og dér afviser vi ikke forskellige spareforslag, vi vil også selv komme med nogle. Jeg nævnte også i min tale under finanslovdebatten, at de og de områder ville vi spare på, men vi måtte konstatere, at dér ville andre så ikke være med.

Det er svært at gennemføre besparelser, men hvis man afviser det ene forslag efter det andet, vil vi jo komme i den situation, at vi gældsætter vore børn og børnebørn. Det vil gælde alle, hvad enten de er stærke eller svage.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for de forskellige partier for den interesse, der har været vist for lovforslaget. Jeg har også noteret mig de forskellige synspunkter, som er kommet frem her i dag, og jeg vil selvfølgelig være opmærksom på dem under den videre behandling af forslaget.

Der skal ikke herske tvivl om, at det er et led i en besparelse på finansloven, men jeg mener også, det er socialt forsvarligt. Vi skal dog huske på, at kommunerne har fået 250 mio. kr. til forbedring af hjemmehjælpen fra den 1. januar 1992 som følge af forhandlingerne i sommer.

Selv om de kritiske bemærkninger har været i overtal i dag, er jeg glad for ordførernes enga-

gement og den livlige debat, der har været, og det vil jeg gerne kvittere for. Det er nemlig nødvendigt, at vi også får en drøftelse af, hvordan vi bedst udnytter de ressourcer, vi har, så de ældre, der har brug for hjælp, får den i det omfang, det er nødvendigt, men det er også nødvendigt at diskutere, hvem der er de svageste. Når det er børnene, vi diskuterer, er det dem, der er de svageste, når det er de unge, så er det dem, og nu i dag er det så hjemmehjælpen. Og alle kan ikke være lige svage.

Jeg vil også gerne understrege, at de spørgsmål, der er blevet stillet, vil indgå i den videre behandling i udvalget, og de vil blive behandlet så hurtigt som muligt for at få afklaret tingene. Vi vil også fremskaffe de statistikker, der er blevet spurgt om, så vidt det er muligt.

Jeg vil ikke gå i detaljer, men jeg vil godt knytte nogle enkelte kommentarer til noget af det, der er sagt, og jeg vil begynde med den første del af lovforslaget. Baggrunden for at genindføre betaling for en varig praktisk hjælp er jo den stigende efterspørgsel på hjemmehjælpen, siden den blev gratis for et par år siden. Det er rigtigt, at når en ydelse bliver gratis, stiger efterspørgslen også.

Den rapport, vi udarbejdede i ministeriet, og som man har henvist til flere gange, er ikke blevet videre positivt omtalt. Nu er det jo sådan, at oplysninger fra en rapport altid vil være bedst, når de passer i éns egen statistik, så jeg vil nu holde mig til det reelle i de oplysninger, vi har fået frem. Kommunerne har svaret ud fra de bedste intentioner, og det viser sig, at da varig hjemmehjælp blev gratis, kom den på fjerdepladsen. Det synes jeg ikke vi kan tilbagevise.

Der har også været en del kritik af, at vi har delt hjælpen op i praktisk bistand og i pleje. Jamen det var jo netop et af de ønsker, der kom frem under den ældredebat, vi havde i Folketinget den 25. april. Man ønskede, at jeg udarbejdede en model til at genindføre betalt hjemmehjælp, hvor der blev taget hensyn til, at det kun blev den praktiske bistand og ikke plejen, og der blev samtidig sagt, at jeg skulle tage videst muligt hensyn til samspilsproblemet. Det er det, vi har forsøgt at gøre ved den model, vi har fundet frem til.

Man har ønsket, at vi lagde vægt på at dæmpe efterspørgslen efter hjemmehjælp og at støtte udviklingen inden for hjemmehjælpen de